

Dosarul nr. 2ra-713/20

Prima instanță: Judecătoria Chișinău sediul central (jud. R. Pulbere)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. L. Bulgac, A. Panov, G. Dașchevici)

ÎNCHEIERE

20 mai 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Galina Stratulat
Nicolae Craiu

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Verginia Pleș și XXXXX, reprezentați de avocatul Oleg Gheorghită

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a Verginiei Pleș și XXXXX, reprezentați de avocatul Oleg Gheorghită împotriva lui Viorel Spînu cu privire la repararea prejudiciului material și prejudiciului moral cauzat în rezultatul accidentului rutier și încasarea cheltuielilor de judecată

împotriva deciziei din 7 noiembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul declarat de Verginia Pleș și XXXXX, reprezentați de avocatul Oleg Gheorghită și menținută hotărârea din 7 noiembrie 2018 a Judecătoriei Chișinău sediul central, prin care acțiunea a fost admisă parțial

constată:

La 7 iulie 2017, Verginiei Pleș, reprezentată de avocatul Oleg Gheorghită a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Viorel Spînu cu privire la repararea prejudiciului material și prejudiciului moral cauzat în rezultatul accidentului rutier și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a invocat că la 19 mai 2016, Viorel Spînu, aflându-se la volanul camionului cu n/î XXXXX, în preajma satului Bardar r-nul Ialoveni, a pătruns pe contrasens și a intrat în coliziune cu automobilul de model Opel Corsa cu n/î XXXXX, în care se afla dânsa și copilul ei minor XXXXX.

Potrivit procesului-verbal cu privire la contravenție, vinovat în comiterea contravenției a fost recunoscut Viorel Spînu.

A remarcat că în urma accidentului rutier, a suferit XXXXX, fapt confirmat prin epicriza de examinare medicală din 23 mai 2016, iar copilul minor XXXXX.

A evidențiat că pentru reabilitarea sa și a copilului său, a suportat cheltuieli în mărime de aproximativ 5 000 de lei, sumă care însă nu poate fi în totalitate confirmată.

La fel, a subliniat că prin acțiunile pârâtului le-a fost cauzat și prejudiciu moral, manifestat prin dureri fizice suportate.

A comunicat că în vederea soluționării litigiului pe cale amiabilă, a expediat o somație atât la adresa de domiciliu a pârâtului, cât și la adresa vizei de reședință a acestuia, care însă a rămas fără răspuns.

Și-a întemeiat pretențiile în baza dispozițiilor art. 7, 38, 83 alin. (2), 85 alin. (4), 94, 166-167 CPC, art. 14, 1398 alin. (1), (3), 1410 alin. (1), 1243 alin. (1) Cod civil.

A solicitat admiterea acțiunii, încasarea din contul pârâtului Viorel Spînu în beneficiul ei a sumei în mărime de 1 303 de lei cu titlu de prejudiciu material, a sumei de 10 000 de lei cu titlu de prejudiciu moral cauzat ei și a sumei de 10 000 de lei cu titlu de prejudiciu moral cauzat copilului minor XXXXX.

Prin încheierea protocolară din 2 iulie 2018 a Judecătoriei Chișinău sediul central, a fost admisă cererea reprezentantului legal a lui XXXXX, Verginia Pleș, reprezentată de avocatul Oleg Gheorghîța privind intervenirea în proces în calitate de coreclamant a copilului minor XXXXX, reprezentat de reprezentantul legal Verginia Pleș, mama copilului.

Pe parcursul examinării cauzei, Verginia Pleș și XXXXX, reprezentați de avocatul Oleg Gheorghîța au depus cerere de concretizare a acțiunii, prin care suplimentar au solicitat încasarea cheltuielilor de asistență juridică.

Prin hotărârea din 7 noiembrie 2018 a Judecătoriei Chișinău sediul central, a fost admisă acțiunea parțial.

A fost încasat de la Viorel Spînu în beneficiul Verginiei Pleș și lui XXXXX prejudiciu material în mărime de 1 173,19 de lei, prejudiciu moral în mărime de 2 000 de lei pentru fiecare și cheltuielile de judecată cu titlu de cheltuieli pentru asistență juridică în mărime de 3 000 de lei.

În rest, a fost respinsă acțiunea ca neîntemeiată.

A fost încasată de la Viorel Spînu în beneficiul statului taxa de stat în mărime de 150 de lei.

Prin decizia din 7 noiembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de Verginia Pleș și XXXXX, reprezentați de avocatul Oleg Gheorghîța și menținută hotărârea primei instanțe.

Prima instanță și instanța de apel au considerat că încasarea unui prejudiciu moral în mărime de câte 2 000 de lei pentru fiecare reclamant ar compensa suferințele acestora, cauzate în urma accidentului rutier, or suma de 10 000 de lei pentru fiecare reclamant este exagerată și încasarea acesteia cu titlu de despăgubire morală ar face un folos material necuvenit, fără o justificare causală în eroarea comisă și consecințele acesteia.

Totodată, instanțele de judecată au ajuns la concluzia de a admite parțial pretenția cu privire la repararea prejudiciului material, în limita cheltuielilor pentru tratament, justificate prin probe, în mărime de 1 173,19 de lei, or careva probe pentru a dovedi suportarea prejudiciului solicitat, nu au fost prezentate.

La 24 februarie 2020, Verginia Pleș și XXXXX, reprezentați de avocatul Oleg Gheorghîța au declarat recurs împotriva deciziei din 7 noiembrie 2019 a Curții de

Apel Chișinău, solicitând admiterea acestuia, casarea parțială a hotărârii prime instanțe și a deciziei instanței de apel, cu pronunțarea unei noi hotărâri de admitere integrală a acțiunii.

În motivarea recursului au invocat dezacordul cu decizia recurată, considerând-o neîntemeiată și nefondată, deoarece instanța de apel nu a dat o apreciere corectă tuturor circumstanțelor de fapt și de drept, iar concluziile expuse în decizie sunt în contradicție cu circumstanțele pricinii.

Au considerat că atât prima instanță, cât și instanța de apel au subapreciat suferințele morale pe care dâșii le-au suferit, or prejudiciul moral în cuantum de 2 000 de lei încasat de către instanțele de judecată ierarhic inferioare, este mult prea mic în raport cu suferințele fizice și morale pe care le-au trăit.

Au reiterat că minorul XXXXX.

La fel și recurenta Verginia Pleș a avut nevoie de investigații și asistență medicală, or conform epicrizei de examinare medicală din 23 mai 2016, drept rezultat al accidentului a suferit XXXXX, ceea ce a dus la XXXXX.

Pe lângă durerea fizică pe care o suporta, a avut și careva suferințe psihice provocate atât de retrăirile sale de mamă pentru copilul său, cât și incertitudinea dacă pe viitor aceste traume nu își vor lăsa amprenta în viața minorului.

Au evidențiat că este greșită și concluzia instanțelor de judecată ierarhic inferioare de a încasa doar suma de 3 000 de lei cu titlu de asistență juridică, deoarece avocatul a acordat consultanță, a întocmit și expediat pârâtului două somații, a întocmit cererea de chemare în judecată, a participat la mai multe ședințe de judecată.

La 23 martie 2020, în adresa intimatului Viorel Spînu a fost expediată copia cererii de recurs depusă de Verginia Pleș și XXXXX, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței, fapt ce se confirmă prin scrisoarea de însoțire anexată la materialele dosarului (f. d. 139), corespondența menționată a fost returnată de către Oficiul Poștal cu mențiunea „plecat”, „necunoscut” (f. d. 140, 141).

Până la data stabilită pentru examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului, în adresa Curții Supreme de Justiție nu a parvenit referința prin care intimatul să-și expună poziția față de temeiurile recursului.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Din materialele dosarului rezultă că copia deciziei recurate a fost expediată în adresa părților la 23 decembrie 2019, fapt ce se confirmă prin scrisoarea de însoțire (f. d. 130), însă careva date care ar confirma recepționarea acesteia de către recurenți la materialele dosarului lipsesc.

Astfel, se constată că recurenții s-au conformat prevederilor legale și au declarat recursul la 24 februarie 2020 în termenul legal.

Examinând temeiurile recursului declarat de Verginia Pleș și XXXXX, reprezentați de avocatul Oleg Gheorghită, completul Colegiului civil, comercial și

de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Verginia Pleș și XXXXX, reprezentați de avocatul Oleg Gheorghită, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurenților cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei contestate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Distinct de aceste constatări, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII CPC, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) CPC, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 CPC, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr. 26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție conchide că recursul declarat de Verginia Pleș și XXXXX, reprezentați de avocatul Oleg Gheorghiuț urmează a fi considerat ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 433 lit. a), 440 alin. (1) CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Verginia Pleș și XXXXX, reprezentați de avocatul Oleg Gheorghiuț.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Galina Stratulat

Nicolae Craiu